↑GH •

GH از سلولهای هیپوفیز پیشین و در پاسخ به کاهش چربی شکمی و انرژی در دسترس ترشح میشود و در بیاران AN به شدت افزایش مییابد. افزایش این هورمون به علت تاثیر گرلین و کاهش اثر بازدارندهٔ IGF-1 است. این هورمون با عمل گلوکونئوژنز میزان انرژی را در شرایط گرسنگی شدید تنظیم میکند تا فعالیتهای حیاتی انجام شوند و هموئستازی گلوکز در شرایط کمبود انرژی تامین شود. عملکرد GH بیشتر از طریق افزایش تجزیه چربیها (Lypolysis) صورت میگیرد.

↓ OXT

آکسی توسین همانند لپتین عملکرد anorexigenic داشته و به علت کمبود چربی بدن، مقدار آن کاهش مییابد.

↑ACTH

↑PRL

پرولاکتین هورمون هیپوفیزی است که در پی افزایش TRH افزایش مییابد. این افزایش سبب تحریک CRH و افزایش فعالیت محور HPA میشود. افزایش پرولاکتین در زنان سبب کاهش پیکهای LH و کاهش پاسخ LH به استروژن میشود که در نتیجهٔ اثر بر Kisspeptin، و محار فعالیت GnRH صورت می گیرد. همچنین پرولاکتین فعالیت سلولهای گرانولوزا را نیز محار می کند و بنابراین میتواند فعالیت تخمک گذاری را مستقیا تحت تاثیر قرار دهد.

↓FSH

↑CRH •

↑TRH •

 $\bigcup \mathsf{GnRH}$

این هورمون تحت تاثیر بسیاری از هورمون ها کاهش می یابد. به دنبال کاهش GnRH، میزان هورمونهای استروژن نیز کاهش مییابد(hypoestrogenism) و همچنین مانعی برای تخمک گذاری محسوب می شود بنابراین می تواند موجب ناباروری در زنان شود.

کاهش انرژی در بیاران AN مسبب عارضهای به نام آمنوره هیپوتالاموسی (hypothalamic amenorrhea) است. به علت اختلال در عملکرد هیپوتالاموس، دامنه یا نوسانات و یا

↓INS

انسولین تحت اثر هورمونهای مترشحه از بافت چربی (لپتین و آدیپونکتین)کاهش مییابد. افزایش اسیدهای چرب پلاسها، GH و کورتیزول و کاهش سطح پایهٔ گلوکز خون نیز از عوامل كاهنده انسولين هستند. كاهش انسولين سبب افزايش فرايندهايي چون ليپوليز، گلیکوژنولیز و گلوکونئوژنز میشود.

↓IAPP

آمیلین هورمونی است که از سلولهای بتا پانکراس با نسبت ۱:۱ نسبت به انسولین

کاهش هردو هورمون در جمت حفظ سطح طبیعی گلوکز خون است اما تراکم استخوانی را کاهش میدهند.

↑GHRL

هورمون گرلین یک هورمون orexigenic است و از سلولهای oxyntic معده ترشح میشود. در افراد سالم میزان این هورمون اندکی پیش از خوردن غذا افزایش می یابد و حدود ۳۰ دقیقه پس از خوردن، کاهش می یابد. در افراد AN مقدار این هورمون به علت کاهش BMI، چربی بدن و انسولین،

گرلین به دو صورت آسیلدار و بدون آسیل دیده میشود که تنها صورت آسیلی آن فعالیت orexigenic دارد و فعال است. برخی تحقیقات در بیاران AN تغییرات در ژن فعال کنندهٔ گرلین (GOAT) را گزارش کردهاند. با افزایش وزن در این افراد، نسبت گرلین آسیلدار به کل گرلین تولید شده و همچنین میزان گرلین آسیلدار افزایش مییابد. افزایش گرلین اثر تحریک کننده بر GH و CRH (در نتیجه افزایش ACTH و کورتیزول) همچنین اثر بازدارنده بر T3، LH و E2 دارد.

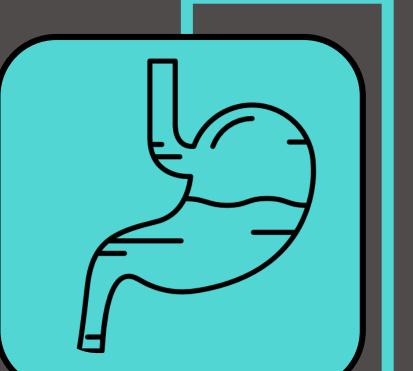
↑Obestatin

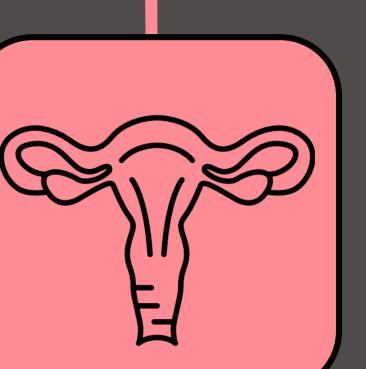
Obestatin نیز به دنبال فعالیت بیشتر ژن سازندهٔ گرلین، افزایش می یابد.

↓Serotonin **=**

افراد AN ميزان متابوليت سراتونين HIAA-5 پايين است. اين ميتواند نشانه ای از عدم فعالیت صحیح این هورمون باشد. سراتونین محرک GnRH و همچنین سبب افزایش حساسیت هیپوفیز به آن میشود. بنابراین سطح LH را بالا نگه می دارد.

این هورمون بیشتر از سلول های دستگاه گوارشی ترشح میشود. در

هردو در رابطه با هورمون GnRH تحت تاثیر قرار میگیرد. به دنبال آن، ترشح LH در پاسخ به GnRH با مشکل

مواجه می شود. نوسانات و الگوهای LH در زنان AN نیز تغییر میکند و مشابه الگوهای هورمونی در دورهٔ پیش

از بلوغ (prepubertal) و بلوغ زودرس (early pubertal) میشود؛ دامنه ترشح به شدت کاهش یافته و پیکهای

LH اتفاق نمیافتد و یا از لحاظ زمانی نامنظم است. تغییرات ترشح هورمونهای جنسی به دنبال کاهش چربی بدن،

کاهش ذخایر انرژی و تغییرات هورمونی است. به علت این بهم ریختگی هورمونی، ممکن است هم زمان تعداد زیادی

از فولیکولها در تخمدان رشد کنند، چرا که انتخاب یک فولیکول به عنوان فولیکول غالب صورت نمی گیرد.

Hypothalamic

Prepuberty

— LH — FSH

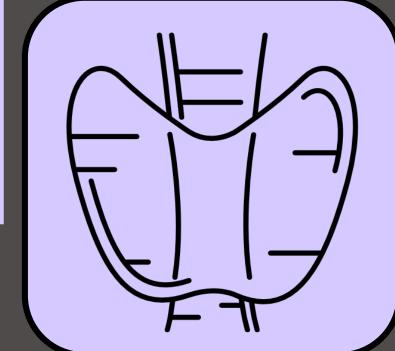
در نتیجهٔ کاهش چربی بدن، دو شکل از کاهش استروژن دیده میشود. اول: در بدن آندروژن به استروژن تبدیل میشود، فرایندی که به نام aromatisation شناخته می شود. این فرایند در بافت چربی اتفاق می افتد. بنابراین با افت شدید میزان چربی بدن، aromatisation نیز مختل می شود. دوم: تبدیل شکل فعال استروژن به شکل غیرفعال آن یعنی CE. برای عملکرد نوعی آنزیم، این ماده با کتهکولامین وارد رقابت می شود. در این فرایند دو پامین ترشح می شود که محارکنندهٔ شناخته شده GnRH است و به دنبال آن تاثیر منفی بر میزان استروژن دارد.

↓Androgen

کاهش آندروژن مانند سطوح پایین تستوسترون آزاد و در برخی موارد کاهش در DHEA-S در بیاران AN گزارش شده است. کاهش این هورمونها سبب کاهش تراکم استخوان می شود. اینکه منشا کمبود آندروژن به علت اختلال در تخمدان ها و یا غدهٔ آدرنال و یا هردو است، نامشخص است.

Anorexia Nervosa بر تولید مثل

Anorexia nervosa(AN) یا بی اشتهایی عصبی، شرایط کمبود شدید مواد غذایی و انرژی بدن است که اکثرا در نوجوانان و زنان جوان رخ می دهد. کمتر بودن کالری ورودی نسبت به کالری مصرفی در این افراد سبب بروز شرایط بحرانی برای بدن می شود. در چنین شرایطی انرژی بدن صرف فعالیتهای حیاتی و بقای فرد شده و در برخی فرایندهای غیرحیاتی بدن مانند تولیدمثل اختلال ایجاد میشود. علاوه بر مرگ میر ناشی از AN، این بیماری تاثیر زیادی بر دستگاه درونریز بدن دارد از جمله hypogonadotropic hypogonadism که کاهش ترشح هورمون های جنسی است، hypercortisolemia افزایش میزان کورتیزول، مقاومت در برابر GH و بیاری های تیروئیدی است. همچنین تغییرات در هورمون های orexigenic و anorexigenic نيز در اين اقراد ديده شده است. كاهش فعاليت محور هيپوتالاموس-هيپوفيز-گناد(HPG axis) ٔ سبب کاهش شدید ترشح در هورمونهای جنسی مانند استروژن از غدد جنسی میشود. این موضوع موجب معضل اساسی بیاران AN یعنی پوکی استخوان میشود. همچنین عدم فعالیت صحیح محور HPG معمولا ناباروری را به دنبال دارد با وجود اینکه بسیاری از تغییرات هورمونی فوق برای سازگاری با شرایط گرسنگی شدید هستند، برخی علائم بعد از درمان از بین نمی روند. AN گرچه در مردان کمتر از زنان است، اما در مردان آسیب بیشتری به تولیدمثلی و باروری میزند. با این حال در ادامه به تاثیر AN در زنان خواهیم پرداخت.

↓GLP

↑Cortisol

هر دو هورمون GLP-1 و GIP با اثر بر گیرندهٔ خود روی سلول های بتای پانکراس، ترشح انسولین را تحریک میکند، بنابراین با کاهش این هورمون ها، انسولین نیز کاهش می یابد.

برای کاهش سطح پایهٔ مصرف انرژی بدن، میزان T3 از غدهٔ تیروئید

کاهش می یابد. کاهش T3 به علت کاهش BMI و لپتین و افزایش گرلین

و کورتیزول اتفاق میافتد. این در حالی است که میزان rT3 و نسبت

تولید این هورمون با عملکرد محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-تیروئید (HPT

axis) انجام می شود. کاهش این هورمون افزایش میزان TRH را به

دنبال دارد که سبب افزایش میزان ترشح پرولاکتین از هیپوفیز میشود .

T4 به T3 در آین افراد افزایش می یابد.

↓Leptin

لپتین هورمون anorexigenic است و در رابطهٔ مستقیم با میزان چربی بدن دارد. مقدار این هورمون در افراد An به شدت پایین است. گیرندههای لپتین بر روی هیپوتالاموس و تخمدانها موجود است. به همین علت کاهش میزان آن، به سرعت بدن را برای شرایط گرسنگی شدید آماده میکند. لپتین احتمالا فاکتور کلیدی در از دست رفتن عملکرد تولیدمثلی بدن است.کاهش این هورمون با تاثیر بر Kisspeptin و کاهش آن، سبب کاهش GnRH، به دنبال آن کاهش LH و FSH و نهایتا کاهش هورمونهای جنسی میشود. همچنین برای تنظیم میزان سوخت و ساز بدن و ذخیرهٔ انرژی، با اثر بر غدهٔ تیروئیدی، سطح T3 را کاهش

↑ApN

آدیپوکینین به مقدار زیادی توسط آدیپوسیتها تولید میشود. تحقیقات نشان داده است که افزایش ApN در افراد AN را نمیتوان تنها به علت کاهش وزن و کاهش چربی بدن دانست و عوامل ناشناختهٔ دیگری در تغییرات میزان ApN نقش دارند. اما افزایش مقدار آن سبب کاهش میزان انسولین میشود. همچنین مشخص شده افزایش میزان آدیپونکتین اثر منفی بر FSH و LH می گذارد.

مشخص شده کاهش هورمون استروژن و IGF-1 در رشد افراد نوجوان مبتلا به این بیماری

FGF21 هورمون کبدی است که ترشح آن در شرایط گرسنگی شدید افزایش مییابد. در

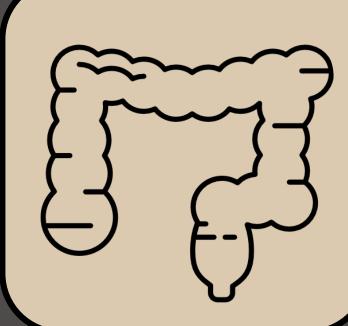
تحقیقی روی موش مشخص شده این هورمون بیان ژن Kiss-1 را کاهش داده و به دنبال آن

Kisspeptin و GnRH نمی توانند ترشح هورمون های جنسی را تحریک کند.

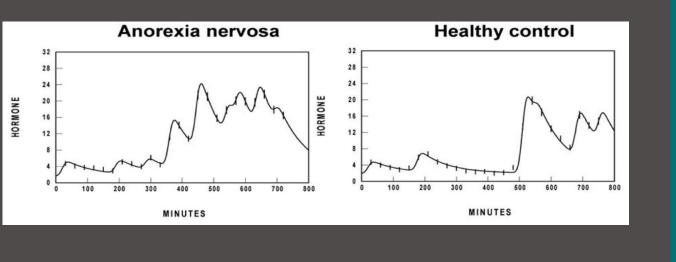
↓IGF-1

↑FGF21

اختلال ایجاد میکنند.

کورتیزول تقریباً در همهٔ انواع AN افزایش چشمگیری دارد. این هورمون با گلوکونئوژنز، گلوکز مورد نیاز بدن را تامین میکند و پیشمادهٔ آن پروتئین های عضلات است، بنابراین سبب تحلیل رفتن آنها میشود. افزایش کورتیزول اثر سوء بر تولید مثل دارد. این هورمون سبب کاهش FSH و LH شده، عمل GnRH را محمار میکند. و موجب آمنوره می شود. تولید این هورمون با عملکرد محور هیپوتالاموس-هیپوفیز-آدرنال (HPAaxis)، مجموعهای سه جزئی از تعاملات سه اندام، صورت

CRH: Corticotropin-releasing hormone, TRH: Thyrotropin-releasing hormone, GnRH

Gonadotropin releasing hormone, ACTH: Adrenocorticotropic hormone, GH: Growth hormone, LH

Luteinizing hormone, FSH: Follicle-stimulating hormone, PRL: Prolactin, OXT: Oxytocin, T3

triiodothyronine, GHRL: Ghrelin, ApN: Adiponectin, IGF-1: Insulin-like Growth Factor-1, FGF21: Fibroblast

growth factor 21, INS: Insulin, IAPP: Amylin (islet amyloid polypeptide), GLP: Glucagon-like peptide, GIP:

Gastric inhibitory polypeptide , PYY: Peptide YY, E2: Estradiol, CE: catechol estrogen, DHEA-S:

dehydroepiandrosterone sulfate, **5**-HIAA: 5-hydroxyindoleacetic acid

Abbreviations

↑PYY

PYY یک هورمون anorexigenic است و از سلول

های نوع L کولون و ایلئوم ترشح میشود و مقدار آن ۱۵ تا ۲۰ دقیقه بعد از خوردن غذا افزایش مییابد. افزایش این هورمون در پاسخ به کمبود انرژی نمیتواند سازگار کننده باشد. علت افزایش در این هورمون هنوز ناشناخته است.

- 1-Endocrine Consequences of Anorexia Nervosa- Madhusmita Misra, MD, MPH and Anne Klibanski, MD (2014 July)
- 2- Endocrine abnormalities in anorexia nervosa Elizabeth A Lawson (Article in Nature Clinical Practice Endocrinology & Metabolism · August 2008)
- 3- Neuroendocrine Causes of Amenorrhea—An Update Lindsay T. Fourman and Pouneh K. Fazeli(January 12, 2015) 4- Anorexia Nervosa and Its Associated Endocrinopathy in Young People - Madhusmita Misraa, Anne Klibanskia (February 11, 2016)
- 5- The reproductive endocrine consequence of anorexia nervosa british journal of abstetrics and Gymaecology (June 2000)

وانشاع

نام و نام خانوادگی: ممرو حاجی ممدی شهارهٔ دانشجویی: 610498118 رشته: زیست فناوری

واحد: فیزیولوژی جانوری استاد: دکتر علوی مرداد 1399